

REFERATEN

VERZORGD DOOR DE STUDIEGROEP ARTIKELEN DOCUMENTATIE

59—076. *Advances in general practice. French, D. G. (1959) Practitioner 183, 513.*

Een huisarts beschrijft in dit artikel welke vooruitgang er in de laatste twee jaar is geboekt voor de algemene praktijk.

Winst is behaald voor de behandeling van hypertensie en van cardiovasculaire aandoeningen. De nieuwe orale diuretica zijn zeer nuttig voor de behandeling van linksdecompensatie, hypertensie en zwangerschapstoxemie, terwijl zij ook bruikbaar zijn bij sommige vormen van migraine, nephritis, premenstrueel oedeem en ascites. Voor de behandeling van hypertensie is vooral de combinatie van hydrochlorothiazide en mecamylamini hydrochloridum nuttig, door de potentiëring door het diureticum van de ganglionblokkerende werking. De meeste mensen met een matige bloeddrukverhoging hebben geen behandeling met de veel gepropageerde bloeddrukverlagende middelen nodig, doch gewichtsvermindering, lichte sedativa en geruststelling. Een behandeling met bloeddrukverlagende middelen moet onder voortdurende controle plaats vinden, waarbij steeds het gevaar voor cerebrovasculaire incidenten bij te grote bloeddrukverlaging voor ogen moet worden gehouden. In dit verband moet gedacht worden aan de bloedvatverwijdende werking van alcohol, ook in matige hoeveelheden, maar tevens dat de bloeddrukverlagende middelen geen genezende invloed hebben op de reeds veranderde vaatwanden.

Er is nog geenszins eenstemmigheid over het nut van langdurige antistollingstherapie na coronaire trombose. Zo noemt Evans — (1959) Brit. med. J. I, 249 — deze behandeling: „therapeusis through wishful thinking!” Het recente (1959) rapport van the Medical Research Council heeft geen onweerlegbaar bewijs opgeleverd voor het nut van langdurige behandeling met anticoagulantia. Wel wordt antistollingstherapie algemeen gebruikt voor de kortdurende behandeling en profylaxe van embolie bij veneuze trombose. Angiografie wordt steeds vaker toegepast en dit heeft onder andere gewezen op het voorkomen van trombose van de a. carotis als oorzaak van cerebrovasculaire ziektebeelden. Perifere embolie komt het vaakst voor bij boezemfibrilleren; vroege diagnose is nodig voor succesvolle embolectomie.

De grote vooruitgang der hartchirurgie maakt het noodzakelijk, dat de huisarts de diagnose van hartafwijkingen vroeg stelt. De profylaxe van reumatische hartaandoeningen door nabehandeling van polyarthritis rheumatica acuta gedurende vijf jaren met ongeveer 250.000 eenheden penicilline per os per dag is gemeen goed. Tonsillitis bij deze patiënten moet met flinke doses penicilline worden behandeld; tandextracties mogen alleen plaats hebben met voldoende penicilline vóór en na de behandeling.

Over het gebruik van corticosteroiden schrijft French, dat afgezien van het plaatselijke gebruik van deze middelen voor huidaandoeningen en als oogdruppels, men weinig zou hebben verloren, wanneer de corticosteroiden slechts onder ziekenhuiscontrole zouden zijn gebruikt.

Anemie in de algemene praktijk is meestal veroorzaakt door ijzerebrek. In een praktijk van 2.500 zielen kan men rekenen op een nieuwe geval van anaemia pernicioosa per jaar. Gedurende de zwangerschap wordt veelvuldiger megaloblastenanemie gediagnostiseerd.

Hoewel tuberculose steeds minder voorkomt in de differentieële diagnostische overwegingen van de huisarts, zullen weinig gevallen van longtuberculose worden gemist, als gevolg van de herhaalde bevolkingsonderzoeken. Bij ouderen moet men denken aan de mogelijkheid van tuberculose van klieren, beenderen en gewrichten.

Zeer gewaardeerd door de huisartsen is de groei van de geriatrie tot een afzonderlijk specialisme met eigen organisatie en

administratie! Vele bedden, welke vrij zijn gekomen door de succesvolle bestrijding van de tuberculose, worden gebruikt voor de behandeling van zieke bejaarden. Zeer waardevol is ook het beschikbaar stellen van huishoudelijke hulp voor bejaarden.

In de meeste huisartsenpraktijken is de ante- en postnatale zorg voldoende georganiseerd, veelal met aparte spreekuren. Orale ijzertherapie als routinebehandeling bij iedere zwangerschap schijnt niet juist te zijn. Slechts, wanneer anemie is vastgesteld volge behandeling. Na de zesentwintigste week zou ijzer per os minder werkzaam zijn en parenterale ijzerbehandeling zijn aangewezen.

De wijze, waarop de algemene geneeskunde wordt uitgeoefend zal verbeteren, doordat in de vacatures voor huisartsenpraktijken wordt voorzien na selectie. Afgestudeerde artsen moeten enige jaren wachten op een praktijk en vullen deze jaren, gedreven door de grote mededinging, met nuttige assistentschappen, zodat zij beter voorbereid dan vroeger een algemene praktijk beginnen.

Artscursussen van de College of General Practitioners worden opgenomen op bandrecorders of langspeelplaten en gezonden aan belangstellende huisartsen, voor wie het moeilijk is onderwijscentra te bezoeken.

Onderzoekingen in de algemene praktijk worden gestimuleerd door de „College” en door „scholarships” van de B.M.A. en de farmaceutische groothandel.

N. Bessem

De artikelen, besproken in de met een nummer gemerkte referaten, kan men schriftelijk ter inzage vragen bij J. G. Antvelink, Spoorstraat 24, Schoonhoven.

59—066. *Use of orally administered live attenuated poliovirus as a vaccine in a community setting. Barr, R. N., H. Bauer et alii. (1959) J. Amer. med. Ass. 170, 893.*

De schrijvers wijzen erop, dat de beste en meest duurzame immuniteit tegen een virusziekte wordt verkregen door het doormaken van die ziekte zelf, hetzij als volledig ontwikkeld klinisch beeld, hetzij als een niet herkende, subklinische infectie. De beste entstoffen, die op het ogenblik tegen virusziekten ter beschikking staan, zijn dan ook de levende, doch gewijzigde, virussen van de pokken en de gele koorts.

Barr en zijn medewerkers deden een onderzoek bij gehuwde studenten van de universiteit van Minnesota en hun gezinnen, die een van de rest van de stad afgescheiden groep huizen bewoonden. De groep van 550 vrijwilligers, die werd onderzocht, werd in tweeën gesplitst. De eerste groep kreeg gedurende de eerste 76 dagen van het onderzoek een placebo en gedurende de 78ste tot de 139ste dag een vaccine, bereid uit verzwakte stammen van de drie typen poliovirus, per os; de andere groep kreeg placebo en vaccine in omgekeerde volgorde. Het opnemen van het vaccine in het lichaam bleek geen bijzondere ziekteverschijnselen of reacties te veroorzaken.

De kinderen en in geringere mate ook de volwassenen, die de levende, verzwakte virussen hadden toegediend gekregen, vertoonden een duidelijke stijging van de antilichamentiter. Deze stijging trad ook op bij die proefpersonen, die vroeger met het Salk-vaccine waren geënt. Hoewel het verloop van de antilichamentiter nog niet is onderzocht, menen de schrijvers, dat met dit onderzoek wel de effectiviteit en de veiligheid van deze methode van vaccinatie is bewezen. Zij wijzen wel op de noodzaak van een scherpe controle op de virulentie van de verzwakte virussen.

J. W. M. Jongen